

Bần ni lấy một bánh mật ăn thử xem hương vị cõi trời ra sau? Bánh mật vừa vào miệng lập tức tan ngay thành muôn vị ngọt và hương vị thơm ngát, tâm thần vô cùng khoan khoái.

Ngài Văn Thù và Phổ Hiền nhìn Bần ni nói:

“Pháp hữu nên ăn nhiều bánh mật để sau này thân nhập định lâu hơn và không còn đói khát”

Bần ni chấp tay cảm ơn Hai vị Đại Sĩ và ăn tiếp một bánh mật.

Ngài Địa Tạng sau khi uống cạn chun trà và hai bánh mật, Ngài nói với các vị Thiên Vương:

“Bần Vương cùng các Đại Sĩ Bồ Tát cảm ơn sự tiếp đãi nồng hậu của các Thiên Vương và Thiên chúng, nhưng thời giờ có giới hạn Bần Vương xin được phép vào viếng thăm và vấn an Đức Thiên Tôn Di Lạc Bồ Tát”

Các Thiên Vương đồng chấp tay trả lời:

“Thiên Tôn Di Lạc thượng nhân đang ở Đại Điện trong nội cung Đâu Xuất Đà Thiên. Chúng con xin được dẫn đường để các Đại Sĩ đến Đại Điện không lạc đường.

Ngài Phổ Hiền giải thích với Bần ni:

“Cung Điện cõi trời Đâu Xuất Đà Thiên chia làm Hai cung. Bên ngoài gọi là Ngoại Điện do các Thiên Vương, và Thiên chúng ở. Bên trong gọi là Nội Điện do Ngài Thiên Tôn Di Lạc và các Bồ Tát ở.

Các chúng sanh ở nhân gian muốn sanh về Nội Điện của Ngài Di Lạc Thiên Tôn, trước tiên phát Bồ đề tâm, tu Thập Thiện, Trì giới, Bồ thí, Thiền định và hồi hướng các công đức lành này về cõi Nội Điện Đâu Xuất Đà Thiên, khi lâm chung được Kim Đồng, Ngọc Nữ đem tràng phan bảo cái cùng các Thiên chúng các cõi Tứ Thiên Vương, Đạo Lợi, Dạ Ma đến tiếp rước.

Khi đến Ngoại Điện cung Đâu Xuất sẽ được Ngài Di Lạc Thiên Tôn cùng 500 vạn ức Thiên tử trời Đâu Xuất đến tán thán công đức và sau đó được nhập vào Đại chúng Bồ Tát tu học ở Nội Điện cung Đâu Xuất.”

Ngài Phổ Hiền vừa đi vừa đàm đạo với Bàn ni. Chẳng bao lâu đến một Bảo lâu, dinh thự trang nghiêm thanh tịnh, nơi đây Hào quang sắc vàng óng ánh phát từ Bảo lâu phóng ánh sáng rực rỡ lên hư không.

Bảo lâu này làm bằng chất ma ni Kim cương ngọc lưu ly màu xanh biếc. Trước cửa Bảo lâu có một tấm băng bằng vàng khắc chữ bằng cách để những viên hồng ngọc theo thứ lợp tạo thành hàng chữ:

“Diệu Pháp Đường Công Đức Trang Nghiêm Nội Điện”

Không khí nơi đây Tinh Khiết vô cùng. Trong hư không là những ánh Hào quang sắc vàng uốn lượn theo chiều gió thiên nhạc du dương, hoa trời đủ sắc tung rải trong hư không cúng dường các Bồ Tát. Cảnh giới này đẹp vô cùng không có bút mực nào tả hết được.

Khi vào cảnh giới Nội Điện này Bàn ni cảm thấy toàn thân như hòa lẫn với hư không, tâm niệm tinh khiết lắng trong, thân nhẹ nhàng khoan khoái quên tất cả phiền não cõi đời. Cảnh giới này kết tụ bởi từ tâm các vị Bồ Tát cõi Nội Điện, do đó người được vào cõi Nội Điện dù là bậc phàm phu, tất cả dục vọng, phiền não thất tình tan biến ngay lập tức, nhường lại lòng vị tha yêu thương dâng ngập trong tâm hồn.

Các vị Thiên Vương đưa đến đây thì dừng lại Một vị chấp tay nói:

“Chúng con chỉ đưa các Đại Sĩ đến đây, chúng con không được phép vào trụ xứ của Di Lạc Thiên Tôn, bởi tâm niệm chúng con chưa hoàn toàn thanh tịnh, không thể vào vì làm ô uest cõi Tinh Khiết của các vị Bồ Tát.”

Bàn ni và Ba vị Đại Sĩ đồng nói lời cảm ơn và chúc phước cho các vị Thiên Vương. Các vị Thiên Vương đều quỳ xuống đánh lễ Ngài Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng và Bàn ni rồi lần lượt quay ra trở về Ngoại Điện Đâu Xuất Đà Thiên. Bấy giờ trên hư không Thiên nhạc vang rền, mưa hoa từng cụm lớn rơi xuống cúng dường, một âm thanh từ bi vang lên:

“Thiên Tôn này có công đức bao nhiêu, hôm nay được Bốn vị Đại Sĩ quang lâm, rất lấy làm hân hạnh”

❖ *Nam Mô Di Lạc Tôn Phật* ❖

Tiếng theo lời nói là tiếng đại hồng chung vang rền. Bàn ni nhìn vào cửa Bảo lâu thấy một vị Thiên Tôn mặc Bộ Thiên y màu tím thẫm, gương mặt thanh tú trang nghiêm từ bi vô lượng. Thân đầy đủ 32 tướng Đại trượng phu. Phía sau vạm ỨC CHƯ BỒ TÁT đang tiến ra tiếp rước.

Vừa thấy Bàn ni, Văn Thù, Phổ Hiền và Đại Sĩ Địa Tạng Vương, Ngài Di Lạc Thiên Tôn chấp tay xá:

“Cung nghinh các Đại Sĩ đến viếng cung Đâu Xuất Nội Điện”

Bàn ni và Ba vị BỒ TÁT xá đáp lễ, Ngài Văn Thù nói:

“Mỗi năm Lão Tăng cùng các Pháp hữu đều đến đây. Trước vãn an Thiên Tôn, sau mời Thiên Tôn cùng với Lão Tăng và Ba vị BỒ TÁT vãn du Cực Lạc Quốc, vãn an Đức Thế Tôn A Di Đà Phật”

Bàn ni vừa thấy Ngài Di Lạc Thiên Tôn vội vàng quỳ xuống chấp tay đánh lễ. Ngài Di Lạc đưa tay vàng đỡ dậy và nói:

“Pháp hữu và Thiên Tôn đâu phải người xa lạ. Lúc Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni còn tại thế, những pháp hội quan trọng có chư BỒ TÁT thăm dự, Thiên Tôn cùng Pháp hữu đều có mặt, chúng ta quen thân với nhau từ vô lượng kiếp rồi”

Bàn ni đứng dậy xá Thiên Tôn và nói:

“Cám ơn Thiên Tôn còn nhớ những thâm tình này”

Ngài Di Lạc mỉm cười nói:

“Ngoài tình bằng hữu, Thiên Tôn vẫn còn nhớ ân của Pháp hữu, bởi Sư Đệ A Nan khi Hóa thân vào cõi Ta Bà độ chúng sanh, mỗi lần gặp nạn đều nhờ ơn Pháp hữu tế độ.

Ngài Di Lạc gọi A Nan là Sư Đệ bởi trong lượng kiếp Đức Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni Phật, Ngài Di Lạc Thiên Tôn cùng A Nan Tôn giả là anh em ruột đồng phát tâm tu hành, cũng giống như Ngài Văn Thù, Phổ Hiền và Quán Thế Âm đều Hóa thân xuống trần gian làm Chị em ruột, con của vua Diệu Trang Vương, Ngài Văn Thù là chị cả tên Diệu Thanh, Phổ Hiền Chị thứ tên Diệu Âm và Ngài Quán Thế Âm em út tên Diệu Thiện các chư Bồ Tát tùy duyên Hóa thân vào cõi Trần lúc làm Cha con, Mẹ con, Anh em, Chị em, Bạn hữu, Vợ chồng mục đích là nương theo duyên Thế gian mà độ chúng sanh thoát luân hồi đau khổ.

Sự biến hoá của các Bồ Tát vượt ngoài sự suy nghĩ phạm tình Thế gian, do đó khi các Ngài hiện thân nơi cõi trần chẳng một ai biết. Có khi thế nhân vô tình huỷ nhục, đánh đập thị phi các Ngài, như truyện Quan Âm Thị Kính. Ngài Quán Âm bị chúng sanh huỷ nhục đánh đập, ngài có lòng từ bi nuôi con Thị Mầu, nhưng khi đi xin sữa cho đứa bé uống đều bị chúng sanh buông lời nhiếc mắng và phun nước miếng vào mặt nhưng ngài không hờn giận, một mực yêu thương chúng sanh, Ngài thường Hóa thân nơi cõi nhân gian, kiếp nào của Ngài cũng gian truân cơ cực mục đích là cứu vớt người có thiện duyên.

Ngài Di Lạc đàm đạo với Bàn ni xong, Ngài chấp tay hướng về Ba vị Đại Sĩ Văn Thù, Phổ Hiền,

Địa Tạng Vương và Bàn ni mời nhập cung Điện. Tiếng thiên nhạc du dương vang lên, các Thiên nữ mỗi vị cầm giỏ hoa, tung rải hoa dẫn đường tiến vào Diệu Pháp Đường.

Diệu Pháp Đường là nơi Ngài Thiên Tôn Di Lạc giảng Kinh cho các Bồ Tát trong Nội Điện nghe và cũng là nơi đón tiếp các Đức Phật và các chư Đại Bồ Tát ở Thập phương đến thăm viếng.

Trong Diệu Pháp Đường chính giữa là Bảo Tọa làm bằng ma ni chiên đàn và Kim cương ngọc bích. Bảo Tọa này rộng lớn vô cùng và thân Ngài Di Lạc cũng cao lớn vượt bậc. Các chư Bồ Tát ngồi bên dưới được trang hoàng với Bảo Tọa nhỏ hơn. Hầu hết các chư Bồ Tát ở đây đều mặc pháp phục màu xanh vện y màu đỏ, thân tướng các Ngài vô cùng trang nghiêm và Hào quang chiếu sáng. Bàn ni nhìn các vị Bồ Tát ở đây thấy đủ chủng tộc, nhưng đông nhất là những người Trung Hoa, Nhật Bản, Đài Loan, v.v....

Có lẽ Ngài Di Lạc biết trước chuyến thăm viếng này, nên Ngài đã dọn các Bảo Tọa sẵn ngang hàng với Bảo Tọa của Ngài.

Đức Di Lạc Thiên Tôn ngự Bảo Tọa ở giữa, bên hữu là Ngài Phổ Hiền và Bàn ni, bên tả là Ngài Văn Thù và Địa Tạng Vương Bồ Tát. Sau khi an tọa xong Ngài Di Lạc lên tiếng:

Hôm nay các Thiên nữ vừa cúng dường lên Thiên Tôn những trái “Lâu Chi” rất thơm ngon. Xin mời Bốn vị Đại Sĩ thưởng thức trái Lâu Chi đặc biệt này ở cõi Đâu Xuất Đà Thiên. Ngài vừa nói xong các vị Thiên nữ đặt trước mặt Bàn ni và các vị Đại Sĩ bình

bát vàng, nắp bình bằng ngọc trong có đựng trái Lâu Chi. Ngài Di Lạc cùng các Bồ Tát cúi đầu mật niệm trước khi ăn, sau khi mật niệm xong Ngài Di Lạc đưa tay mời tất cả Bồ Tát đang tham dự. Được Ngài Di Lạc mời Bàn ni vội mở nắp bình và khi nhìn vào Bàn ni giật mình kinh sợ bởi trong bình bát là một đầu lâu còn tóc đầy đủ. Bàn ni buông tay làm chiếc muống đang cầm tay rớt xuống vang tiếng động rất lớn, các chư Bồ Tát đều nhìn về phía Bàn ni và như chột hiểu các Ngài mỉm cười.

Ngài Di Lạc cười vui vẻ nói:

“Có lẽ trái Lâu Chi này giống đầu lâu ở Thế gian nên Pháp hữu kinh sợ chứ gì? Hôm nay Thiên Tôn cho Pháp hữu biết bên Tiên đạo các Thượng tiên đều có trồng cây nhân sâm. Cây này Một ngàn năm ra hoa, Hai ngàn năm thành trái và Ba ngàn năm trái chín ăn rất bổ khỏe và sống mãi không già. Trái này hình dáng giống như dưa trẻ sơ sinh đỏ ầu, mắt mũi tay chân đều đầy đủ. Phạm nhân nhìn trái này kinh sợ không dám cắt ra ăn, bởi vì phước đức kém nên tâm mới sanh ra phân biệt này. Các Thượng tiên ở địa vị thấp cũng không được dự hội “Nhân Sâm Quả”.

Trên cung Đâu Xuất này, nơi vườn ngự uyển của Thiên Tôn trồng rất nhiều cây Lâu Chi để đãi khách. Cây này kỳ ánh sáng mặt trời và mặt trăng do đó không thể trồng được ở cõi trời thấp như cõi Tứ Thiên Vương và Đạo Lợi. Cây này sống bằng thiên khí không cần tưới nước thiên thủy, Hai ngàn năm trở hoa, Ba ngàn năm ra trái, và Năm ngàn năm trái mới chín và được hái vào đãi khách.

Trái Lâu Chi này hương vị thơm ngon và bổ khỏe. Ăn vào thân nhẹ có thể bay khắp mười phương không mệt, tuổi thọ tăng hàng vạn tuổi, các phiền não trong tâm được tiêu trừ. Phàm nhân được trái Lâu Chi này, thân thể thường phát hương thơm, miệng tinh khiết mùi hương trong sạch bay ra, phiền não tiêu trừ, tu không bao lâu sẽ vào Thánh quả thứ nhì Tứ địa hàm.

Vì trái Lâu Chi quý như vậy, Thiên Tôn mới để dành đãi những bằng hữu thân tình.

Bần ni nghe Ngài Di Lạc Thiên Tôn giải thích xong, lòng hết lo sợ, mở bình bát ra, dùng muỗng ngọc múc ăn. Đúng như lời Ngài Di Lạc nói trái Lâu Chi ngon ngọt vô cùng, hương vị thơm bát ngát. Trên Thế gian này không có vật gì ngon thơm như trái Lâu Chi.

Trái này bên trong gồm Hai phần:

- Từ trên đỉnh trái một chất lóng màu trắng giống như sữa đặc.
- Ăn hết màu trắng là đến phần màu đỏ, phần này thơm ngon như cam lộ thủy, ăn vào mát cả ruột gan.

Bần ni ăn xong nhìn Ngài Di Lạc nói:

“Thiên Tôn có thể cho Bần ni một quả Lâu Chi đem về Thế gian làm bằng chứng không?”

Ngài Di Lạc nhìn Bần ni nói:

“Thiên Tôn sẵn sàng cho Pháp hữu mang về nhưng trái này khi gặp ánh sáng mặt trời, mặt trăng là tan rã ngay, vì thế nơi nhân gian không có giống cây Lô Chi này”

Bần ni nghe xong, lòng thầm tiếc vì không được đem cây Lô Chi này gây giống trồng ở nhân gian.

Bần ni chấp tay cung kính thưa với Di Lạc Thiên Tôn:

“Kính bạch Thiên Tôn! Cõi Ta Bà từ khi Đức Thế Tôn Mâu Ni Phật nhập niết bàn, Thế gian lu dần chánh pháp. Bần ni cung thỉnh Thiên Tôn Hóa thân xuống Trần gian cứu độ sanh linh vượt thoát luân hồi khổ.

Ngài Địa Tạng thêm lời:

“Bạch Thiên Tôn! Lời cung thỉnh của Pháp hữu Thanh Tịnh Hải Tạng rất chí lý cùng ý nghĩ với Bản Vương. Cầu xin Thiên Tôn từ bi ban phước cho chúng sanh cõi Ta Bà để Địa ngục vắng đi bóng tội nhân”

Tất cả các chư Bồ Tát đều nhìn Thiên Tôn chờ câu trả lời.

Ngài Di Lạc trầm ngâm giây phút rồi trả lời:

“Khi quý Đại Sĩ trồng cây, nếu thấy trái còn xanh tươi chưa thật chín hẳn, quý Đại Sĩ có nên hái không?”

Tất cả chư Bồ Tát và Bần ni đồng trả lời:

“Thưa Thiên Tôn không nên hái”

Ngài Di Lạc mỉm cười tiếp lời:

“Chúng sanh cõi Ta Bà tu hành vô lượng kiếp mới tiến hóa vào cõi Thánh, vượt sanh tử luân hồi, tất cả sanh linh có tâm tiến hóa cao đã được Đức Thế Tôn cứu độ hết rồi. Cõi Ta Bà hiện giờ còn lại những chúng sanh đang tu học và chờ đợi thời gian tiến hóa vượt nhân, thiên để vào bậc Thánh. Những chúng sanh này phải trải qua một thời gian lâu xa mới thành đạo. Chính Thiên Tôn cũng chờ đợi thời gian đó để lâm phạm thuyết pháp độ các sanh chúng này thoát luân hồi đắc Thánh giả.

Hiện giờ nếu Thiên Tôn Hóa thân xuống trần chỉ một sức nhọc tâm không cứu độ được ai. Nói xong Ngài Di Lạc nhìn Bàn ni và nói tiếp:

“Quý Đại Sĩ nhìn Ngài Thanh Tịnh Hải Tạng! Lòng từ bi rất lớn, mỗi kiếp đều hiện thân cõi Ta Bà, nhưng đến giờ cũng chưa độ được nhiều chúng sanh.”

Bàn ni chấp tay cung kính:

“Bàn ni tài hèn sức kém, nhưng lòng thương xót chúng sanh canh cánh bên lòng. Mỗi kiếp tùy duyên hiện thân, đến nay cũng chưa độ được bao nhiêu người.”

Nói xong Bàn ni thấy lòng buồn bã vô cùng. Chúng sanh nơi cõi Ta Bà ham mê ngũ dục, có bao nhiêu người bỏ được danh sắc tài lợi để xuất gia bỏ sông mê vào bờ giác.

Ngài Văn Thù và Phổ Hiền an ủi Bàn ni:

“Đức Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni Phật đã huyền ký, trong đời mạt pháp, người tu hành rất đông, nhưng phần lớn không tỏ ngộ được bản tâm chạy theo âm thanh sắc tướng và không được minh Sư dẫn dắt, do đó số người đắc đạo rất ít, Ngài Thanh Tịnh Hải Tạng đừng ưu sầu nữa.”

Ngài Di Lạc Thiên Tôn nói thêm vào:

“Trong thời mạt pháp này, bất luận chúng sanh nào tu trì đúng Giới, Định, Huệ, Thân và Tâm không phạm vào các cấm giới quan trọng như Sát, Đạo, Dâm, Vọng tất cả đều đắc đạo lúc lâm chung, và chúng sanh cõi Ta Bà có ước nguyện muốn sinh về Nội Điện Đâu Xuất Đà Thiên chúng Bồ Tát sẽ đến tận nơi bên giường bệnh cùng Kim Đồng, Ngọc Nữ mang tràng phan Bảo cái rước về “Diệu Pháp Đường Nội Điện”

Bàn ni nghe Ngài Di Lạc Thiên Tôn nói đều này lòng vô cùng hoan hỷ. Bàn ni biết Ngài Di Lạc tu “Tứ Tam Muội”, nên sức từ bi ở Ngài rất cao cả. Ngài yêu thương chúng sanh cõi Ta Bà như con ruột, nhưng vì sự tiến hóa tâm linh cần thời gian để linh hồn thấu rõ vạn pháp để tiêu trừ nghiệp lực, nên Ngài chưa ra tay tiếp độ đến thời thượng nguyên ở kiếp tăng lúc tuổi thọ người Thế gian đạt đến 84,000 tuổi, lúc đó Di Lạc Thiên Tôn sẽ lâm phạm và trong Ba lần pháp hội sẽ cứu độ tất cả 282 ức chúng sanh đắc quả vô sanh A La Hán.

Bấy giờ Ngài Văn Thù Bồ Tát nhìn Bàn ni và các Đại Sĩ nói:

“Thời giờ không còn nhiều, Lão Tăng xin mời các Đại Sĩ Pháp hữu chuẩn bị du hành đến Cực Lạc Quốc, trước vấn an sức khỏe Đức Thế Tôn A Di Đà Như Lai và sau đó tham dự pháp hội giảng Kinh mỗi năm chỉ mở một lần cho các Đại Sĩ ở mười phương về tham dự.”

Ngài Di Lạc Thiên Tôn nói:

“Nơi cung Nội Điện rất nhiều vật quý báu nơi Thế gian chưa hề có mời quý Đại Sĩ tham quan”

Ngài Phổ Hiền và Địa Tạng đồng nói:

“Cám ơn sự chân tình của Thiên Tôn chúng tôi “Ngài Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng” ở lại thiên cung ngắm cảnh bao lâu cũng được nhưng Pháp hữu Thanh Tịnh Hải Tạng là Hóa thân phàm nhân, ở đây lâu dưới trần nhục thân tan rã mất, xin Thiên Tôn cho một ngày khác. Khi Hóa thân Pháp hữu Thanh Tịnh Hải Tạng viên mãn hạnh nguyện độ sanh, hòa nhập vào pháp thân, chúng tôi sẽ cùng Pháp hữu đến đây tham quan vườn ngọc uyển của Thiên Tôn”

Ngài Di Lạc Thiên Tôn nhìn Bàn ni mỉm cười:

“Chẳng còn bao lâu nữa, Pháp hữu sẽ nhập lại pháp giới thân. Bấy giờ nên cùng với Ba vị Đại Sĩ trở lại đây, trước đàm đạo, sau xem phong cảnh cung Nội Điện của Thiên Tôn, đây là lời mời thân tình Thiên Tôn gửi đến quý Đại Sĩ.”

Bàn ni cùng Ba vị Đại Sĩ đứng lên chấp tay cung kính nhận lời.

Ngài Thiên Tôn Di Lạc cười vui vẻ, Ngài cho gọi Một vị Bồ Tát là Sư Tử Vương Minh Quang chăm coi cung Điện khi Ngài vắng mặt.

Sư Tử Vương Minh Quang quỳ xuống chấp tay lãnh lệnh:

“Xin Thiên Tôn Sư Phụ an tâm, dạo chơi vui vẻ, chúng con cùng Thiên Vương Hai cung Nội và Ngoại Điện Đâu Xuất Đà Thiên kính lời thỉnh an sức khỏe Đức Thế Tôn A Di Đà Như Lai.

Ngài Thiên Tôn vui vẻ cùng Bàn ni và Ba Đại Sĩ bước ra cổng lớn của Diệu Pháp Đường các Thiên chúng Bồ Tát đều quỳ gối đảnh lễ đưa tiễn:

“Chúc Thiên Tôn Sư Phụ và Tứ vị Đại Sĩ du hành Cực Lạc Quốc vui vẻ và bình an”

Ngài Thiên Tôn Di Lạc nhìn Bàn ni nói:

“Thiên Tôn không thích cõi thú, chỉ thích ngồi Đài Kim Cang vận hành giống như Pháp hữu Thanh Tịnh Hải Tạng.”

Ngài Văn Thù mỉm cười nói:

“Thế giới Cực Lạc Lão Tăng thường đến viếng thăm, để Lão Tăng dẫn đường.” Nói xong Ngài đăng vân ngồi lên lưng Thanh Sư, Ngài Phổ Hiền ngồi trên lưng Bạch Tượng Vương, Ngài Địa Tạng ngồi trên lưng Đề Thích bay bổng lên hư không hưởng vẻ Phương Tây, Ngài Thiên Tôn Di Lạc và Bàn ni ngồi Đài Kim Cang bay theo.